

“ΕΡΩΦΙΛΗ”

1.α. Η υπόθεση του έργου:

Ο γιος του βασιλιά της Τζέρτζας, Πανάρετος, έπειτα από το θάνατο το πατέρα του, πέφτει στα χέρια του βασιλιά της Αιγύπτου Φιλόγονου¹. Ο Φιλόγονος τον μεγαλώνει μαζί με την κόρη του Ερωφίλη και τον περιβάλλει με τιμές για τη σύνεση και την ανδρεία του. Καθώς μεγαλώνουν τα παιδιά, το αίσθημά τους εξελίσσεται σε έρωτα, χωρίς ωστόσο ο βασιλιάς να γνωρίζει και να εγκρίνει τη σχέση τους. Υστερα από νικηφόρο πόλεμο εναντίον των Περσών εισβολέων, στον οποίο διακρίθηκε ο Πανάρετος, ο δεσμός των δύο νέων ολοκληρώνεται με όρκους και δαχτυλίδι, όπως εξομολογείται μυστικά ο Πανάρετος στο φίλο του Καρπόφορο. Στο μεταξύ ο βασιλιάς Φιλόγονος δέχεται προξενιές από τους βασιλιάδες της Μικράς Ασίας και της Περσίας και αποφασίζει να παντρέψει την κόρη του με τον ισχυρότερο από αυτούς. Η Ερωφίλη αρνείται το γάμο, προφασιζόμενη ότι δεν θέλει να φύγει μακριά από τον πατέρα της. Ο Φιλόγονος πληροφορείται το μυστικό των δύο νέων και εξαγριώνεται. Διατάζει να αποκεφαλίσουν τον Πανάρετο και προσφέρει το κεφάλι, την καρδιά και τα χέρια του νέου ως δώρο στην Ερωφίλη, η οποία δεν αντέχει τον πόνο και αυτοκτονεί. Ο χορός των κοριτσιών (πιστές ακόλουθες της βασιλοπούλας) σκοτώνει τον Φιλόγονο, τιμωρώντας τον για το χαμό των δύο νέων.

1.β. Η συγκεκριμένη ενότητα:

Ο ίδιος ο Πανάρετος, σταλμένος από το βασιλιά, μεταφέρει στην Ερωφίλη το μήνυμα του Φιλόγονου για τις προξενιές. Παράλληλα, της μιλά με θέρμη για τον έρωτά του αλλά και για το φόβο του μήπως τη χάσει για πάντα.

2. Τα θεματικά κέντρα του κειμένου:

Το κείμενο ταλαντεύεται διαρκώς ανάμεσα στο ερωτικό και στο δραματικό συναίσθημα. Οι δύο πρωταγωνιστές βρίσκονται σε μεγάλη ψυχική ένταση και βιώνουν μια έντονη απειλή, καθώς αντιμετωπίζουν την απόφαση του βασιλιά να παντρέψει την Ερωφίλη με το βασιλιά της Περσίας. Πιο συγκεκριμένα, στο απόσπασμα διακρίνονται τα παρακάτω βασικά θέματα:

- α. η (ως εξωτερικό κάλλος και ως αρετή της ψυχής)
- β. η αγάπη, η πίστη και η αφοσοίωση των δύο νεών
- γ. η επισφράγιση της αφοσοίωσης με

¹ Ο Φιλόγονος, αφού δολοφόνησε τον αδερφό του, άρπαξε το θρόνο και πήρε τη γυναίκα του.

2.β. Κεντρικός άξονας της αφήγησης και αντιθέσεις:

Κεντρικό θέμα του αποσπάσματος αποτελούν η αγάπη, η πίστη και η αμοιβαία αφοσοίωση των δύο νέων και η επισφράγιση του έρωτά τους με όρκους αιώνιας αγάπης.

Μέσα από το συγκεκριμένο απόσπασμα εκφράζονται δυνατά ανθρώπινα συναισθήματα και διαχρονικές αξίες. Παράλληλα, στο κείμενο εντοπίζουμε και αντιθέσεις όπως:

- α. η χαρά vs. η θλίψη
β. ο vs. ο

3.α. Σχολιασμός της γλώσσας του κειμένου:

Η γλώσσα του κειμένου είναι δημοτική με ιδιωματικά στοιχεία. Ο στίχος είναι ιαμβικόςσύλλαβος, παροξύτονος με ομοιοκαταληξία. Το ύφος του κειμένου είναι δραματικό και διακρίνεται για τη ζωντάνια, την παραστατικότητα και την αμεσότητα του λόγου. Επίσης, μέσα από τη γλώσσα εκφράζονται οι συναισθηματικές εξάρσεις των ηρώων αλλά και η μεγαλοπρέπεια του ήθους τους.

3.β. Σχήματα λόγου:

Στο κείμενο διακρίνονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα σχήματα λόγου:

- προσωποποίηση:
 - μεταφορά:
 - παρομοίωση:
 - συνεκδοχή:

4. Η κορύφωση της δραματικής έντασης:

Η κορύφωση της δραματικής έντασης, μέσα από τα λόγια αγάπης και πίστης που ανταλλάσσουν οι δύο ερωτευμένοι, εντοπίζεται στα ακόλουθα σημεία του κειμένου:

- α. στ. 159-162:

β. στ. στ.163-168 (ο όρκος):

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

γ. στ. στ.179-184:

5.α. Χαρακτηρισμός του Πανάρετου:

5.β. Χαρακτηρισμός της Ερωφίλης: